Barlæo.

Vix a me discesseras, Barlæe doctiss., ut oblatâ scribendi
occasione, manum calamo admovi, et parum tui memores Britannos
quâ decere visum est comi [illegible] compellavi: ut scilicet qui
inter illum Regem et Remp. nostram super jure Legationis nata
contentio esset, precatus saltem tibi non obstaret, cui cum ipsa nihil
commune esset, nisi quod in personam Regis publicus doctrinæ omni-
genæ meritus es. cuius ut illi, tam subito ni recordarentur, ac litterarum Patroni
fieri id, meâ opinione, per mesas non posset. Quicunque tandem
neglecturus esset eventus, nolui vel ambiguus tuo cujusquid
mihi curæ res amicorum sint, ut si forte opinionem
meam Angli eluserint, quod vix est ut metuam,
eam certe quæ dono mihi concessisse te confido, nunquam caussa
sit cur amittas.
Adde huic epistolæ Italiam et Germaniam
meam, id est exiguam earum partem, quas olim per negotium
publicum tunc mihi commissum festinanti lustrare contigit.
Rediit nunc demum ad me libellus iste e manibus
magnorum virorum, qui ut meis in mutuam impensa dono peregrinantibus
sua quidem interesse crediderunt, curiosi ubique non locorum
quæ adiimus, sed eorum maxime rerum quæ ab illo (Aerssenio) ritum
aulicorum et Politicorum peritiss. Legato, publice ubique
circa occursum virorum Principum et extra huiusmodi
receptionum solemnia gesta fuerint. Te fortasse regionum
[illegible], oppidorum [illegible] magis afficient

mea jucundiss. itineris tanto magis meminisse juvabi-
li post innumeros alios, ~~aliquid~~ unicam ei paginam
~~—~~ respe[testanti]~~isto~~ cuius gratia totum percurrisse se [illegible] ut
Vale et me ama. Hagae A° [illegible]